

VILNIAUS REGIONO APYLINKĖS TEISMAS

NUTARTIS

2021 m. vasario 17 d.

Vilnius

Vilniaus regiono apylinkės teismo Vilniaus rajono rūmų teisėjas Vaclavas Karšulis, išnagrinėjęs Aurimo Drižiaus (toliau-pareiškėjas) skundą *dėl prokuratūros atsisakymo tirti labai sunkius nusikaltimus – žmonių nužudymus itin sunkiomis aplinkybėmis, mažamečių vaikų prievartavimą, teisėjų piktnaudžiavimo tarnyba ir tarnybos pareigų neatlikimo,*

n u s t a t ė:

Vilniaus regiono apylinkės teismo Vilniaus rajono rūmuose gautas Aurimo Drižiaus skundas, kuriuo prašo: 1.Panaikinti skundžiamus prokuratūros nutarimus. 2.Atnaujinti baudžiamąją bylą Nr. 1-1725-961/2019, remiantis BPK 444 straipsnio 2 dalimi. 3. Pradėti ikiteisminį tyrimą Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjai Mateikienei dėl piktnaudžiavimo tarnyba – neteisėtos cenzūros įvedimo. 4.Atnaujinti ikiteisminį tyrimą dėl Garliavos pedofilijos bylos, kurioje įtariamasis yra Andrius Ūsas. Pradėti ikiteisminį tyrimą dėl piktnaudžiavimo tarnyba, poveikio prokurorui, sunkių nusikaltimų dangstymo ir sąmoningo slėpimo. 5.Pradėti ikiteisminį tyrimą ~~Užimtas Stankūnaitis~~ atžvilgiu dėl melagingo skundo – nors nukentėjusioji ~~Beimantė Klejūtė~~ paliudijo, kad A. Ūso lyties organas turi raudoną dėmę, tačiau už minėtą teiginį pareiškėjas buvo nuteistas kaip šmeižikas.

Skundas atmestinas.

Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus 2021-01-27 prokuroro Stanislav Barsul nutarimu, ikiteisminiame tyrime Nr. M-2-02-00074-21, pradėti ikiteisminį tyrimą pagal Aurimo Drižiaus skundą atsisakyta remiantis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso (toliau – BPK) 3 straipsnio 1 dalies 1 punktu – nustatytos aplinkybės ir pagrindas, dėl kurių baudžiamasis procesas negalimas. Nutarimu nurodyta, kad buvo susipažinta su Vilniaus miesto apylinkės teismo 2020-12-03 sprendimu baudžiamojoje byloje Nr. 1-1725-961/2019, kurioje teisėja Iona Mateikienė nuosprendžiu pripažino Aurimą Drižių kaltu padarius nusikalstamas veikas, numatytas Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 154 straipsnio 1 dalyje ir BK 313 straipsnio 2 dalyje. Taip pat susipažinta su Vilniaus apygardos teismo 2020-04-07 nutartimi, priimta apeliacine tvarka išnagrinėtoje baudžiamojoje byloje pagal nuteistojo Aurimo Drižiaus apeliacinį skundą dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2020-12-03 nuosprendžio, nustatyta, jog nuteistojo Aurimo Drižiaus apeliacinis skundas buvo atmestas nenustačius jokių BPK ar BK normų pažeidimų, kurie leistų konstatuoti, jog skundžiamas nuosprendis yra neteisėtas ir nepagrįstas. Nutarimu padaryta išvada, jog *vadovaujantis BPK 44 straipsnio 6 dalimi (kiekvienas nusikalstamos veikos padarymu įtariamasis ar kaltinamas asmuo laikomas nekaltu tol, kol jo kaltumas neįrodytas šio Kodekso nustatyta tvarka ir nepripažintas įsiteisėjusiu teismo nuosprendžiu), atsižvelgiant į tai, kad 2019-12-03 Vilniaus miesto apylinkės teismo nuosprendis, kuriuo Aurimas Drižius buvo pripažintas kaltu dėl jam inkriminuotų nusikalstamų veikų, ir toks sprendimas apeliacinės instancijos teismo nebuvo panaikintas, todėl įsiteisėjus teismo sprendimu*

laikytina, jog tiek pareiškime, kuriuo pagrindu pradėta baudžiamoji byla, tiek ir teismo sprendime išdėstytos aplinkybės buvo įrodytos, teisingos ir pagrįstos.

Dėl pareiškėjo nurodomų argumentų teisėjos Ilonos Mateikienės atžvilgiu (atliekamų tarnybinių pareigų, nurodomų kaip galimai padarytos nusikalstamos veikos - piktnaudžiavimo tarnybine padėtimi) nutarimu nurodyta, kad pareiškėjo prašyme išdėstyti teiginiai yra deklaratyvūs, pagrįsti ne objektyviais duomenimis, o subjektyvia pareiškėjo nuomone dėl jo netenkinančio procesinio sprendimo priėmusios teisėjos. Tai, kad teisėja, nagrinėdama baudžiamąją bylą priėmė jam nepalankų sprendimą, neleidžia teigti, kad ji padarė kurią nors iš BK numatytų nusikalstamų veikų, tarp jų nagrinėjamame skunde nurodytą. Nagrinėjamame skunde A. Drižius jokių faktinių duomenų, kurie galėtų būti pagrindu pradėti ikiteisminį tyrimą, nenurodė. Vien tas faktas, kad priimtas procesinis sprendimas pareiškėjo netenkina ar asmuo, subjektyviai vertindamas byloje esančius duomenis, laikosi kitokios pozicijos dėl procesinio sprendimo pobūdžio ir argumentų, automatiškai nereiškia, kad priimtas procesinis sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas. Maža to, toks sprendimas buvo patikrintas apeliacine tvarka ir paliktas galioti.

Nutarimu įvertintas ir pareiškėjo reikalavimas pradėti ikiteisminį tyrimą ~~Laimitės Stankūnaitės~~ atžvilgiu pagal BK 235 straipsnį, nurodant, kad būtent jos pareiškimo pagrindu buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. 02-2-00568-2018, kurio metu buvo surinkti duomenys ir byla su kaltinamuoju aktu perduota teismui nagrinėti. Ir šioje byloje teismas laikė pagrįstais A. Drižiui pateiktus kaltinimus ir pripažino jį kaltu. Taigi, vertinant išdėstytas aplinkybes akivaizdu, jog skunde išdėstytos aplinkybės tyrimo metu pasitvirtino, todėl pagrindo laikyti ~~L. Stankūnaitės~~ skunde nurodytas aplinkybes melagingomis nėra.

Vilniaus apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus 2021-02-01 prokuroro Stanislav Barsul nutarimu, ikiteisminiame tyrime Nr. M-2-02-00074-21, pradėti ikiteisminį tyrimą pagal Aurimo Drižiaus skundą atsisakyta remiantis BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punktu – nustatytos aplinkybės ir pagrindas, dėl kurių baudžiamasis procesas negalimas. Nutarimu pažymėta, kad 2021-01-28 Vilniaus apygardos prokuratūros vyriausiasis prokuroras pavedė taip pat nagrinėti ir priimti sprendimą dėl (2021-01-21 Aurimo Drižiaus) skundo 3 reikalavimo dalies - pradėti ikiteisminį tyrimą dėl piktnaudžiavimo tarnyba, poveikio prokurorui, sunkių nusikaltimų dangstymo ir sąmoningo slėpimo.

Nutarimu pasisakyta dėl skunde prašomos dalies pradėti ikiteisminį tyrimą dėl prokurorų piktnaudžiavimo (BK 228 straipsnis), nurodant, jog teiginius pareiškėjas argumentuoja jau baigtos tirti ikiteisminio tyrimo medžiagos duomenų interpretacija, paremta subjektyvia jo analize. Tai, kad prokurorai organizuodami ikiteisminį tyrimą, vėliau priimdami tame tyrime procesinius sprendimus, o vėliau ir teismai išnagrinėję proceso dalyvių skundus galutinai juos paliko galioti kaip teisėtus, priėmė kitokį nei pareiškėjui atrodo sprendimą, neleidžia teigti, kad jie padarė kurią nors iš BK numatytų nusikalstamų veikų, tarp jų nagrinėjamame skunde nurodytą. Nagrinėjamame skunde A. Drižius jokių faktinių duomenų, kurie galėtų būti pagrindu pradėti ikiteisminį tyrimą, nenurodė. Vien tas faktas, kad priimtas procesinis sprendimas pareiškėjo netenkina ar asmuo, subjektyviai vertindamas byloje esančius duomenis, laikosi kitokios pozicijos dėl procesinio sprendimo pobūdžio ir argumentų, automatiškai nereiškia, kad priimtas procesinis sprendimas yra neteisėtas ir nepagrįstas.

Nutarimu dėl poveikio prokurorui (BK 231 straipsnis) padaryta išvada, jog pareiškėjas nemurodė jokių objektyvių aplinkybių, leisiančių manyti, kad prokurorams, organizavusiems ikiteisminį tyrimą ir jam vadovavusiems buvo darytas poveikis, būtų trukdyta jiems atlikti BKP numatytą pareigą greitai ir išsamiai atlikti ikiteisminį tyrimą, kad niekas nekaltas nebūtų nubaustas. Pareiškėjo deklaratyvus teiginys apie Respublikos Prezidento susitikimą su generaliniu prokuroru ir jo pavaduotojais, nesant jokių objektyvių duomenų apie galimą trukdymą atlikti minėtą ikiteisminį tyrimą, negali būti vada ikiteisminiam tyrimui pradėti.

Skundžiamo nutarimo dalies dėl sunkių nusikaltimų slėpimo (BK 237 straipsnis), konstatuota, jog pareiškėjas nenurodė jokių objektyvių aplinkybių apie galimą konkretaus asmens tyčinį veikimą - objektyviai atliktų veiksmų pobūdį, kurie leistų manyti, jog prašomas patraukti atsakomybėn asmuo iš

anksto žinojo apie daromą sunkų nusikaltimą, vėliau aktyviais veiksmais ar neveikimu tai nuslėpė nuo teisėsaugos institucijų, todėl pareiškime nurodyti duomenys apie nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi, dėl ko ikiteisminį tyrimą atsisakytina pradėti.

Teismas, įvertinęs pareiškėjo skundo argumentus, bylos medžiagą, daro išvadą, kad skundžiami prokuroro nutarimai yra teisėti ir pagrįsti, kadangi nagrinėjamu atveju pareiškėjas, be savo subjektyvios nuomonės, nėra pateikęs ir nurodęs jokių objektyvių duomenų, kurie leistų pagrįstai manyti, jog buvo padaryta veika, turinti kokio nors nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių (BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punktu). Aurimas Drižius kartu su savo skundu teismui taip pat nepateikė jokių naujų duomenų, kurių nebūtų įvertinęs prokuroras ir kurių pagrindu būtų galima naikinti skundžiamus sprendimus kaip nepagrįstus.

BPK 168 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad prokuroras ar ikiteisminio tyrimo pareigūnas, gavęs skundą, pareiškimą ar pranešimą, o reikiama atvejais – ir jų patikslinimą, atsisako pradėti ikiteisminį tyrimą tik tuo atveju, kai nurodyti faktai apie padarytą nusikalstamą veiką yra akivaizdžiai neteisingi ar yra aiškios BPK 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos aplinkybės.

BPK 3 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatyta, jog baudžiamasis procesas negali būti pradedamas, o pradėtas turi būti nutrauktas, jeigu nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių. Baudžiamasis procesas yra tikslingas tik tuomet, kai jį pradėjus bei tęsiant yra manoma, kad bus išaiškinta padaryta nusikalstama veika ir baudžiamojon atsakomybėn patrauktas ją padaręs asmuo.

Visų pirma, dėl pareiškėjo prašymo pradėti ikiteisminį tyrimą teisėjai, prokurorui dėl piktnaudžiavimo tarnyba, poveikiu prokurorui, sunkių nusikaltimų dangstymo ir sąmoningo slėpimo, pažymėtina, jog pareiškėjas Aurimas Drižius nei kreipdamasis į prokuratūrą, nei skųsdamas jos priimtą sprendimą nenurodo jokių objektyvių duomenų apie galimai padarytas nusikalstamas veikas, savo teiginius grindžia subjektyvia, neparemta jokiais objektyviais faktais, nuomone. Vien pareiškėjo nurodyti asmenys arba pareigūnai, kuriuos jis apibūdina kaip piktnaudžiaujančius tarnybine padėtimi, kaip slepiančius nusikaltimus arba jog jiems buvo darytas poveikis - nesudaro pagrindo pradėti ikiteisminį tyrimą. Tam, kad ikiteisminis tyrimas būtų pradėtas, ikiteisminio tyrimo organams ir teismui turi būti pateikti bent minimalūs galimai padarytos nusikalstamos veikos faktiniai duomenys. Pareiškėjo nurodyti konkretūs paminėtų pareigūnų priimti procesiniai sprendimai savaime nereiškia, kad buvo padaryta kokio nors nusikalstama veika. Jokių objektyvių duomenų, iš kurių matytųsi, kad pareiškėjo nurodomi asmenys, vykdydami savo profesines funkcijas, piktnaudžiavo tarnyba, neatliko ar netinkamai atliko jiems pavestas pareigas, klastojo dokumentus, pareiškėjas nėra pateikęs. Nagrinėjamu teismas sprendžia, jog jokių tokių duomenų pareiškėjas nepateikė, o remtis vien tik išimtinai Aurimo Drižiaus subjektyvia nuomone, nenurodant jokių konkrečių faktinių aplinkybių, galinčių nulemti baudžiamojo proceso pradėjimą, pradėti ikiteisminį tyrimą nėra jokio pagrindo.

Antra, dėl pareiškėjo prašymo atnaujinti baudžiamąją bylą Nr. 1-1725-961/2019, pažymėtina, kad Lietuvos teismų informacinės sistemos Liteko duomenys patvirtina, jog minėto pirmosios instancijos teismo priimto nuosprendžio teisėtumas ir pagrįstumas buvo patikrintas apeliacine tvarka (skundas atmestas), taip pat 2020-04-07 Vilniaus apygardos teismo priimta nutartis (baudžiamojoje byloje Nr. 1A-170-935/2020) yra apskūsta kasacine tvarka, tačiau Lietuvos Aukščiausiame Teisme nėra priimtas procesinis sprendimas. Remiantis išdėstytu, pritarina prokuroro nutarimu padarytai išvadai, kad *įsiteisėjus teismo sprendimui laikytina, jog tiek pareiškime, kuriuo pagrindu pradėta baudžiamoji byla, tiek ir teismo sprendime išdėstytos aplinkybės buvo įrodytos, teisingos ir pagrįstos.* Pabrėžtina, kad ikiteisminis tyrimas nėra priemonė tikrinti išnagrinėtoje byloje priimto teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą. Papildomai skundą nagrinėjantis teismas pažymi, kad sutinkamai su BPK 346 straipsnio 1 dalimi, įsiteisėję teismo nuosprendis ir nutartis yra visiems privalomi ir turi būti be prieštaravimų bei netrukdomai vykdomi.

Trečia, dėl pareiškėjo reikalavimo pradėti ikiteisminį tyrimą ~~Daimitės Stankevičės~~ atžvilgiu pagal BK 235 straipsnį, taip pat sutiktina su prokuroro nutarime padarytomis išvadomis, jog būtent ~~Daimitės Stankevičės~~ pareiškimo pagrindu buvo pradėtas ikiteisminis tyrimas Nr. 02-2-00568-2018, o

jo metu surinkti duomenys ir byla su kaltinamuoju aktu perduota į teismą, kuris laikė Aurimui Drižiui pateiktus kaltinimus pagrįstais ir pripažino jį kaltu. Taigi ~~paimitas skundas~~ skunde nurodytos aplinkybės nebuvo melagingos, jos pasitvirtino. Remiantis aukščiau išdėstytu, teismas konstatuoja, jog pareiškėjo nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo pradėti ikiteisminį tyrimą.

Atsižvelgiant į išdėstyta, teismas neturi jokio pagrindo pareiškėjo teiginius vertinti kaip objektyviai pagrįstus ir nulemiančius būtinumą iš naujo spręsti ikiteisminio tyrimo pradėjimo klausimą, skundžiami prokuroro nutarimai priimti sutinkamai su BPK reikalavimais, todėl yra teisėti ir pagrįsti, kas atitinkamai lemia teismą neturint pagrindo tenkinti pareiškėjo Aurimo Drižiaus skundą.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekso 173 straipsniu,

n u t a r i a:

pareiškėjo Aurimo Drižiaus skundą *dėl prokuratūros atsisakymo tirti labai sunkius nusikaltimus – žmonių nužudymus itin sunkiomis aplinkybėmis, mažamečių vaikų prievartavimą, teisėjų piktnaudžiavimo tarnyba ir tarnybos pareigų neatlikimo*, atmesti.

Nutartis per 7 dienas nuo jos gavimo gali būti skundžiama Vilniaus apygardos teismui per Vilniaus regiono apylinkės teismo Vilniaus rajono rūmus.

Teisėjas

Vaclavas Karšulis